

Hallo beste mensen,

Weer een nieuwe maand en een nieuw geluid.

We hebben weer heel wat te vieren de komende weken.

Eerst Sinterklaas...als opa's en oma's is het zo genieten, als er nog 'gelovige zieltjes' in de familie zijn, ik hoor zelf ook tot die gelukkigen.

8 jaar is ze en ze gelooft er nog in, of is ze zo slim om haar mondje mooi dicht te houden tot dat de Goedheiligman is geweest, om daarna zelf met de waarheid 'op de proppen' te komen? We zullen het wel merken.

Dadelijk sluit ik af met een gedicht over de Sint en de perikelen die hem waren overkomen in de jaren '60...

'k Kwam het tegen in een schrift van de Middelbare School, altijd bewaard.

Leuk om in zulke schriften terug te kijken en zo kom je nog eens wat tegen wat je kunt gebruiken.

Ik hoop, dat u het ook met een glimlach om de lippen zult lezen.

Of misschien kunt u er wel hard om lachen, zoals m'n hulpje, die vanmiddag hier was en die ik het voorgedragen had.

'Zeker mailen voor de Seniorenvereniging', zei ze. 'Die mensen zijn toch allemaal zo'n beetje van dezelfde leeftijd.'

Zelf is ze 55 jaar, maar kon er dus hartelijk om lachen.

Daarna komen, bij mij althans, de kerstkaarten uit de kast.

Die krijg ik, op 5 december, van Sinterklaas!

Kan ik aan het schrijven slaan, na eerst echter nog een Kerstgedicht te hebben gemaakt.

Zolang mijn gezondheid dat toelaat, blijf ik dat doen.

Familie en vrienden verwachten niet anders...en ikzelf eigenlijk ook niet.

Dan weer langzaamaan het huis van kerstversiering voorzien.

Kerstboom kopen en zoonlief de verlichting er mee in laten hangen: dat kan ik alleen niet. verder optuigen gaat wel, als hij de takken bovenin maar voorziet van versiering.

Dan moeten we ook nog afwachten, hoe het met de perikelen van corona afloopt, want het gaat niet de goede kant op...veel te veel nieuwe gevallen.

Toch maar het beste ervan blijven hopen en ons houden aan de geldende maatregelen, meer kunnen wij ook niet doen.

Rest mij u allen hele mooie fijne dagen toe te wensen, zowel bij de Sint als met de Kerst. Dat u allen een fijn, gelukkig, veilig, warm gevoel mag ervaren tijdens het Kerstfeest, zodat u die warmte weer door kunt geven aan uw medemensen...

Het Kerstgedicht schrijf ik er de volgende keer wel bij.

Nu een Sintgedicht.

Groetjes van Tonny Jacobs-Pothof.

TRIPPEL-TRAPPEL.

'Komaan', zo sprak de goede Sint. 't Is helder weer, er is geen wind.

't Is tijd, om nu met volle maan, ineens de daken op te gaan.

Ik moet voor Freule Eikenterpen een stola door de schoorsteen werpen.

En voor meneer van Overzee, een langspeelplaat van Doris Day.

En voor mejuffrouw van der Spin een fles parfum en 'n step-in.
Meneer van Driel heeft mij geschreven of ik hem personeel wil geven.
Maar ja, ik kan toch niet een kluwen typistes door zijn schoorsteen duwen.
En wat niet kan, dat doe ik niet.
Kom Schimmeltje, kom Zwarte Piet!

Zo klauterden zij op de daken. Maar Sinterklaas bleef aan iets haken.
Hij raakte in een draad verward, hij trok en worstelde heel hard.
Het hielp niet; Sinterklaas zat vast al in een televisiemast.
'Help help! Wat is er nou gebeurd! M'n nieuwe tabberd is gescheurd!
Help! M'n positie is benard! Ik zit hier in iets engs verward!
Maar Piet zei met benauwde stem: 'O, Sinterklaas, ik zit óók klem!
En Schimmel hinnikte bewogen, ook hij zat vast, daar in den hoge.
'Nou', zei de Sint, 'dat is dan mooi! Daar zitten we dan in die zooi.
Daar zitten we met zak en roe. Nu doet het er zoveel niet toe
wie of de koek krijgt, wie de gard. We zitten hopeloos verward.'

De mensen die daar binnen zaten en net hun boterletter aten
en naar de televisie keken, begonnen langzaam te verbleken.
Zij keken angstig naar het scherm, ze hoorden ijselijk gekerm,
alsof er iemand werd gekeeld! Toen zagen ze een warrig beeld
van armen, benen, hoeven, manen en een gezicht, bedekt met tranen.
Was dit een spel van Eli Asser? Was dit een interview met Nasser?
Maar nee, het was, niet te geloven: 't Was Sinterklaas, ondersteboven!
Ze zagen hem daar doelloos tasten, verward in televisiemasten.

De mensen, met verschrikt gelaat, renden naar buiten, naar de straat.
Daar stonden ze benee te roepen, op de trottoirs en op de stoepen,
wel duizend man, met wild geraas: 'O help hem, help toch Sinterklaas!
De brandweer moest geroepen worden. En toen? Toen was het snel in orde.
Toen werden Sint en 't paard bevrijd en eveneens, na korte tijd
zijn Piet, met bibberende knieën. Daar stonden ze dan met z'n drieën.
En Sint zei boos: "t Is ongepast! Beroerde televisiemast!
Ik ben een heel ruimdenkend mens, maar ergens, ergens is een grens!
Die domme televisiestaken belemmeren mij op de daken.
Nog afgezien van al die zuilen vind ik die toestand om te huilen'.

Maar in de krant die avond stond, wat Han G. Hoekstra ervan vond.
Hij was heel enthousiast en schreef: T.V. was eindelijk op dreef.
Voor 't eerst, na vele jaren knoeien, kon de T.V. eens even boeien.

Dit was een lichtpunt, al met al bij Sinterklaas z'n ongeval.
Dus laat ons met een rein geweten de boterletter verder eten.

A. Schmidt.